

Kielar Barbara

ucz. kl. VII Szko. Pow.

Co mówią nam zbiorowe mogiły.

W czasie wojny naszym ludzkości i zabiena wiele ofiar, lecz jakże często ludzie zapominają. Bóg powiedział: „Nie zabijaj”, a podczas wojny kto tylko kamieniem może umieść może tam zabija. Jeszcze nie obeszły trzy po piemskiej wojnie światowej gdy wybuchła druga. Na bezbronną Polskę napadł Niemiec. Cała Europa chciał walczyć. Podbił wiele państw. Niszczyl, rabował. miliony ludzi ginie: w kwaterach, na szubienicach, w obozach koncentracyjnych, na ciężkich robotach, z głodu. Swowizły się partyzantki. Wszystkie patriotyczna młodzież wstępowala do nich. Niemiec starał się zgromadzić partyzantów. Partyzantów przenosił nadludzkie cierpienia i wkońce ginął. Wielu takich bohaterów kładą nasze mogiły, wielu polskich żołnierskich ciała spopieliły się w polach i tylko wiatr nosił ich prochy, wielu ciała zakopane są po polach, wszyscy zapomnieli i tylko szumią nad nimi dżewa, a wiatr przenosi ich które da się słyszeć w noc mroczną wsłuchawszy się w szum wiatru. Mogiła jest na polskich ziemiach, o których ludzie nawet nie wiedzą, lecz który czy dżeci ludzie się jeszcze nadzieją myśląc o powrocie ukochanego miasta, ojca, który już kosał smem wiecznym na polu chwaly. Jedną z mogiła jest Warszawa. To ukochane miasto przenosiło wiele. Ziemia tam przetrwała kosa, ludzka. Pionki, ani usta nie opiera tego co przenosiła. Lecz póki będą mogiły nigdy nie zapomniemy o ludziach, którzy w tej wojnie na dżycym. Stawida mogiła będzie jak gdyby księgozbiór, z której będziemy czytać o przeszłości. Mówić nam one będą o barbarzyństwie i zwinności wrogów naszych, którzy się postawili nad ludem naszym.